

Čís. 8549.

Není důvodem k zamítnutí žaloby podle § 37 ex. ř., nedomáhá-li se žalobce v žalobě výroku, že exekuce jest nepřípustná, není-li pochybností, že žalobci záleží jen na tom, by byla exekuce zrušena jako nepřípustná. V takovém případě může a má soud přizpůsobiti žalobu zákonu.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1928, Rv I 999/28.)

Žalobkyně vznesla proti vymáhajícímu věřiteli žalobní návrh, by bylo určeno, že exekučně zabavená kráva a zabavené seno nejsou vlastnictvím dlužníka Ludvíka B-a, nýbrž žalobkyně Anny B-ové, že žalovaný jest povinen to uznati a souhlasiti, by exekuce na tyto předměty byla zrušena. Procesní soud prvé stolice uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Odvolání jest v právu, poněvadž odvolací důvod nesprávného právního posouzení věci tu skutečně jest. Podle žaloby vede žalovaná strana proti manželu žalobkyně Ludvíku B-ovi exekuci zabavením svršků, při jejímž výkonu byla zabavena červená kráva straka a 10 q sena. Žalobkyně tvrdí, že tyto zabavené věci jsou jejím vlastnictvím, a navrhuje, by rozsudkem bylo určeno, že exekučně zabavená kráva a zabavené seno nejsou vlastnictvím dlužníka Ludvíka B-a, nýbrž Anny B-ové, že žalovaný jest povinen to uznati a souhlasiti, by exekuce na tyto předměty byla zrušena. Toto žalobní žádání jest však, ano jde o žalobu podle § 37 ex. ř. nepřípustné, neodpovídajíc § 37 ex. ř., neboť žaloba musí v tomto případě směřovati k tomu, by bylo vysloveno, že exekuce jest nepřípustná. Jak uvedeno, jde o žalobu vybavovací, podanou proti vymáhajícímu věřiteli. V žalobě takové jest především uvést, že tu jsou procesuální její předpoklady a že tu jest též právo, činící vedení exekuce nepřípustným. Toto právo jest žalobním důvodem. Žádání žalobní směřuje k tomu, že se exekuce vedená na vlastnické kusy žalobcovy prohlašuje nepřípustnou, s čímž může, ale nemusí býti spojen návrh na zrušení exekuce. Návrh na prohlášení exekuce za nepřípustnou musí však býti vždy obsažen v žádání žalobním podle § 37 ex. ř. Tvrdí-li žalobce vlastnické právo k zabaveným věcem, bude sice odůvodnění žaloby totéž jako u žaloby vlastnické, přes to však jest žaloba podle § 37 ex. ř. od žaloby vlastnické rozdílnou, poněvadž u žaloby podle § 37 ex. ř. jest jiným žádání žalobní. Proti vymáhajícímu věřiteli není totiž žádání o určení a o uznání vlastnického práva nikterak potřebné. Žalobce dojde svého cíle proti němu již tím, prohlásí-li se exekuce za nepřípustnou a jako taková se zruší; uzná-li žalovaný žalobcovo právo vlastnické, jest naprosto lhostejno. Jak shora uvedeno, jest právo, činící exekuci nepřípustnou, žalobním důvodem. Účelem jejím není nic jiného, než aby byl opět zjednáán status quo ante, a toto znovuzřízení dřívějšího stavu spočívá právě v tom, by exekuce byla prohlášena za nepřípustnou a v důsledku toho, by bylo z moci úřední učiněno opatření k jejímu zrušení (§ 37, poslední odsta-

vec, ex. ř.). S tím jest pak spojen návrat předmětu dotčeného exekuci, ohledně něhož žalobce prokázal právo, činící exekuci nepřipustnou, do úschovy, v níž se předmět ten před výkonem exekuce nalézal, totiž do úschovy strany povinné. Více než toto, nemůže žalobce od vymáhajícího věřitele požadovati, neboť vymáhající věřitel může jenom býti přidržen, by trpěl, by byly odčiněny všechny následky, které byly přivoděny jeho exekučním zákrokem, nikdy však, by byl uznán povinným uznávati vlastnické právo žalobcovo k zabaveným předmětům.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by o odvolání po případném jednání znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Dovolání, opřené o dovolací důvod § 503 čís. 4 c. ř. s., jest opodstatněno. Podle § 37 ex. ř. může i třetí osoba podati proti exekuci odpor, tvrdí-li, že má k předmětu dotknutému exekuci právo, nedopouštějící výkon exekuce. Žaloba tato jest podle své povahy žalobou určovací, již se žalobce domáhá výroku, že takové právo k věci má. Uzná-li soud podle žalobní prosby, může sám o sobě prohlásiti v rozsudkovém výroku exekuci za nepřipustnou, třebaž o to žalobcem zvlášť nebylo žádáno, neboť jest to jen nutným důsledkem toho, že žalobci ono právo k věci přísluší. Nesejde proto na tom, že žalobní prosba není zcela přílehavá, neboť není pochybnosti, čeho se žalobkyně domáhá a že jí nezáleží ani na tom, by žalovaný její právo k věci uznal, ani na tom, by souhlasil se zrušením exekuce, co by na něm snad vynutiti ani nemohla, nýbrž, že jí záleží jen na tom, by exekuce, pokud jí odporuje, byla zrušena jako nepřipustná. V takovém případě může a má soud přizpůsobiti žalobní prosbu zákonu (srovnej i rozhodnutí sb. n. s. čís. 6998), ale nemůže to býti důvodem pro zamítnutí žaloby vůbec.

Čís. 8550.

Statkoví úředníci (zákon ze dne 13. ledna 1914, čís. 9 ř. zák.).

Služební poměr statkových úředníků v případě jejich předčasného propuštění bez důležitého důvodu se zrušuje a nemají nároku na obnovení služebního poměru.

Šestiměsíční lhůta § 33 zák. o statkových úřednících počíná propuštěním zaměstnance, nikoliv teprve, když zaměstnanec zvěděl, že důvod propouštěcí není po právu.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1928, Rv I 1141/28.)

Žalobce byl přijat Marií A-ovou, majitelkou velkostatku, do služeb jako hospodářský správce na pololetní výpověď. Žalovaný František S. pachtoval napotom od Marie A-ové zemědělskou půdu velkostatku a zavázal se pachtovní smlouvou, že přejímá žalobce za dosavadních slu-